

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved en den 20. Marts 1883 i Paris indgaaet Konvention med Tillægsprotokol af 14. April 1891 og Tillægsakt af 14. December 1900 mellem forskellige Landes Regeringer stiftedes en international Union til Beskyttelse af den industrielle Ejendomsret, der er tiltraadt af Danmark, jfr. Anordning Nr. 181 af 28. September 1894 og Bekendtgørelse Nr. 139 af 26. August 1902. Paa en i Foraaret 1911 i Washington afholdt Konference er Konventionen bleven vedtaget i en ændret Skikkelse. For at denne Vedtagelse skal kunne godkendes fra dansk Side vil det være fornødent, at den Lovgivning, der her gælder paa den industrielle Ejendomsrets Omraade, undergaar visse Ændringer. Foreløbigt er det imidlertid fundet hensigtsmæssigt at udsætte Danmarks Tiltræden af Washingtonkonferencens Konventionsaffattelse indtil det har vist sig, i hvilket Omfang den bliver ratificeret fra de andre Unionsstaters Side inden den for Ratifikationen fastsatte Frist, der udløber 1. April 1913. Derefter vil det være lettere at bedømme, hvilken Interesse det kan have for Danmark at slutte sig dertil. Undladelsen af Ratifikationen medfører kun, at de hidtil gældende Konventionsbestemmelser forblive i Kraft i uforandret Skikkelse i Forholdet til de andre Unionslande.

En enkelt af de paa Washingtonkonferencen vedtagne Bestemmelser er dog af en saadan Natur, at det er fundet ønskeligt allerede nu at tilvejebringe den fornødne Lovhjemmel for at kunne bringe dens Indhold til Anvendelse i Forhold til andre Lande, da den kan antages at kunne faa Betydning for Beskyttelsen i Udlandet af det Mærke, Lurmærket, hvormed dansk Smør, der udføres her fra Landet, uden at være pakket i hermetiske Beholdere, ifølge Bestemmelserne i Lov Nr. 129 af 12. April 1911, §§ 4 og 6, jfr. Anordning Nr. 312 af 17. November s. A., skal være forsynet. Den paagældende Konventionsbestemmelse — Artikel 7 bis — forpligter nemlig de kontraherende Lande til at modtage til Registrering og Beskyttelse Mærker, der tilhøre Sømmenslutninger, hvis Bestaaen ikke er i Strid med Hjemlandets Lovgivning, selv om disse Sømmenslutninger ikke have noget Industri- eller Handelsetablisement. Gennem de Lovbestemmelser, der

i Henhold hertil maatte blive indførte i de andre Unionslande, vil formentlig Lurmærket kunne paaregnes beskyttet. Men det kan forudsættes, at det i hvert Fald i nogle af disse Lande som Betingelse for, at de angivne Bestemmelser skulle kunne bringes til Anvendelse for udenlandske Mærker, vil blive fordret, at der skal ydes Gengæld overfor tilsvarende Mærker fra Medkontrahenternes Lande. Ligeledes tør det forudses, at det i adskillige Lande vil blive stillet som Betingelse for Registrering og Beskyttelse af fra Udlandet kommende Mærker, at de i Forvejen ere registrerede i Hjemlandet. For eventuelt at kunne fyldestgøre disse Vilkaar, vil det være fornødent at tilvejebringe Regler om Registrering af saadanne Mærker og deres Beskyttelse.

Ogsaa for andre Mærker end Lurmærket tør en Lovgivning paa det her omhandlede Omraade antages at faa Betydning. Ifølge den bestaaende Varemærkelovgivning tilkommer nemlig Retten til at faa Varemærker registrerede kun næringsdrivende til Brug i deres Forretning for i Omsætning at adskille deres Varer fra andres. I det bestaaende Varemærkeregister findes imidlertid allerede indført forskellige Mærker, af hvis Indhold det fremgaar, at de ikke ere bestemte til at tjene som Varemærker for Anmeldernes Forretning, men som Fællesmærker for Grupper af næringsdrivende, der ere sammenknyttede ved et eller andet Interessefællesskab. Om den stedfundne Registrering under disse Omstændigheder skaber den fornødne Beskyttelse for Mærket, der i Virkeligheden ikke er registreret i det Øjemed, som Varemærkelovgivningen forudsætter, kan vel allerede være Tvivl underkastet, men i hvert Fald medfører den Omstændighed, at Mærket ikke er og ikke har kunnet registreres for den Forening, til Brug for hvis Medlemmer det er bestemt, at der maa tilvejebringes en Række kontraktmæssige Bestemmelser angaaende Forholdet mellem Anmelderen og de Foreningsmedlemmer, der skulle have Brugsretten til Mærket, som er i mere eller mindre direkte Strid med Varemærkelovgivningens Forskrifter, f. Eks. om Formaalet med Registreringen, om Overdrageligheden af Mærket m. m.

Ved Affattelsen af de her foreslåede